

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020-19722
Den 26. oktober 2020

Ministeren for fødevarer, fiskeri og ligestillings besvarelse af spørgsmål nr. 120 (MOF alm. del) stillet 19. oktober 2020 på Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 120

" Vil ministeren kommentere henvendelsen af 13/10-19 fra SAGRO og en række berørte kommuner i det midt- og vestjyske om sikring af dansk minkavl's fremtid, jf. MOF alm. del - bilag 40?

Svar

I forbindelse med min udmelding om regeringens nye strategi for håndtering af corona i minkbesætninger er der - fra branchen og fra lokal- og nationalpolitisk hold blevet rejst kritik af den aflivningsstrategi, som regeringen på baggrund af sundhedsmyndighedernes vurdering besluttede at iværksætte med virkning fra den 1. oktober 2020.

Beslutningen om at overgå til en strategi med aflivning af smittede besætninger, samt omkringliggende besætninger, blev truffet på grundlag af sundhedsfaglige vurderinger af udviklingen i smittespredning under den hidtidige strategi, der blev iværksat den 7. juli 2020, og som netop indebar en række beskyttelsesforanstaltninger med henblik på at inddæmme smitten på de berørte farme i Nordjylland. Blandt andet blev smittede farme sat under offentligt tilsyn, med strenge adgangsbegrænsninger til farmene, og der blev indført særlige krav om værnemidler, og forbud mod fra- og tilførsel af dyr.

Inddæmningsstrategien har i Nordjylland desværre vist sig, at være utilstrækkelig til at standse sygdommen fra at sprede sig mellem besætninger og videre ud til befolkningen, og sundhedsmyndighederne har vurderet, at smitten i de danske minkfarme nu udgør så stor en risiko for folkesundheden, at det er nødvendigt at få smittespredningen under kontrol hurtigst muligt.

Veterinærkonsortiet (Statens Serum Institut (SSI) og Københavns Universitet) fremfører i sin risikovurdering af 29. september 2020 blandt andet, at "Da de danske minkbesætninger potentielt udgør et meget stort reservoir af ny corona-virus med tilhørende risiko for yderligere mutationer, er situationen fortsat meget bekymrende, da nye virusmutationer kan udgøre en væsentlig fare for folkesundheden, og sundhedsmyndighederne finder samstemmende, at der er et stort behov for hurtig og effektiv intervention". SSI har i den forbindelse særligt bemærket, at de virusmutationer, som er observeret sidder de steder på virus, som den eksisterende vaccineindsats retter sig imod. Yderligere mutation i minkbesætninger udgør dermed ifølge sundhedsmyndighederne en potentiel risiko for effekten af en kommende vaccine til befolkningen.

Fødevarestyrelsen har på baggrund af Veterinærkonsortiets vurdering af smittespredningen fastsat en sikkerhedszone på 7,8 km, hvortil det kan forventes, at smitte i 95 % af tilfældene spredes, inden den opdages.

Fødevarestyrelsen vurderer på den baggrund, at den nuværende strategi med aflivning af smittede, samt omkringliggende besætninger, er nødvendig for at få smittespredningen under kontrol, og at der desværre ikke er holdepunkter for at antage, at en alternativ strategi baseret på isolering og yderligere

beskyttelsesforanstaltninger vil føre til en mere succesfuld inddæmning af smitten end det har været tilfældet i Nordjylland. Fødevarestyrelsen modtager løbende nye risikovurderinger fra den rådgivning, vi får fra Dansk Veterinær Konsortium (SSI og KU), og som danner grundlaget for de tiltag, der iværksættes i bekæmpelsesstrategien. Der kan derfor ske løbende justeringer af strategien, herunder eventuelle zone-afstande.

Lige siden de første minkbesætninger blev aflivet, fordi de var smittet med COVID-19, har ejerne haft mulighed for at hjælpe til mod betaling, og det har hele tiden været meningen, at minkavlerne selv skal aflive de besætninger, som ligger indenfor 7,8 km zonen, og som ikke er smittede.

Fødevarestyrelsen har den 20. oktober gjort det muligt for minkavlere med smittede dyr at stå for hele opgaven, dvs. både aflivningen, samt den efterfølgende rengøring og desinfektion, og få dækket deres udgifter. Med det nye tiltag, kan minkavleren dermed også selv aflive sin smittede besætning, såfremt det foregår korrekt. I den forbindelse skal det pointeres, at det er vigtigt, at værnemidler bruges korrekt.

Fødevarestyrelsen har imidlertid oplyst, at det er deres opfattelse, at flere minkavlere hidtil ikke har ønsket at deltage i aflivningen.

Aflivning af mink på grund af smitte med COVID-19 er et nyt område, som ikke er behandlet tidligere. Det har derfor ikke tidligere været relevant at fastsætte skalaværdier for mink. Derfor er fastsættelsen af skalaværdier også sket i et tæt samarbejde mellem Fødevarestyrelsen og minkavlernes brancheorganisation.

Minkavlere med smittede minkfarme ydes erstatning efter en erstatningsordning, der har eksisteret i mere end 30 år. I henhold til denne ydes der fuld erstatning for dyrenes skind og herudover 20 pct. Driftstabserstatning, dvs. delvis dækning for tabet af avlsdyrenes merværdi ud over skindprisen.

Ordningen gælder for såvel minkavlere som landmanden, hvis dyr skal aflives pga. fugleinfluenza eller kogalskab. Princippet for erstatning er således ens for alle – uanset hvilke dyr man har.

Ved aflivning af ikke-smittede besætninger, der er beliggende inden for en radius af 7,8 km fra en smittet besætning, ydes der fuld erstatning for dyrenes skind og fuld driftstabserstatning, da denne situation er at sidestille med ekspropriation.”

Mogens Jensen

/

Paolo Drostby